

N:o 40.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 Maj 1870.
— — — — Andra Kammaren den 9 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående regleringen af utgifterna
under Riks-statens Sjunde Hufvudtitel.*

(Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 27 och 47 samt Memorial N:is 31 och 59).

S. A. K.

I afseende åt Riks-statens *Sjunde* Hufvudtitel, innefattande anslagen till *Finans-departementet*, hafva vid innevarande riksmöte ifrågakommit de förändringar, som här nedan omförmälas.

Omkostnader för Kontrollverket.

1:o. Då utgifterna å det under nämnda rubrik uppförda förslagsanslag under åren 1864—1867 i medeltal utgjort 5,403 R:dr 50 öre, har Eders Kongl. Maj:t äskat, att berörda anslag, som i nu gällande Riks-stat är upptaget till endast 3,450 R:dr, måtte, enär detta belopp sålunda visat sig vara otillräckligt, höjas till nära öfverensstämmelse med nämnda medeltal eller till 5,400 R:dr; och har Riksdagen denna nådiga framställning bifallit.

Postverket.

2:o. Uti underdånig skrifvelse den 13 Maj 1868 anhöll Riksdagen bland annat, att, efter föregången utredning af fördelar och olägenheter af Post- och Telegrafverkens förening under en gemensam styrelse och i sammanhang med pröfning och fastställelse af ifrågasatt ny poststadga, Eders Kongl. Maj:t tacktes
Bih. till Riksd. Prot. 1870. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 5 Häft. 1

för Riksdagen framlägga förslag till normalstat för Postverket. Utaf det den nådiga Propositionen angående Statsverkets tillstånd och behof bilagda statsrådsprotokoll har Riksdagen nu inhemtat, att frågan om förening af Post- och Telegrafverken den 22 sistlidne December förevarit till nådig pröfning, dervid Eders Kongl. Maj:t funnit Riksdagens i ämnet gjorda framställning icke för närvarande föranleda till annan åtgärd, än att å de orter, der båda verkens styrelser funne sådant lämpligt, befattningarne såsom postexpeditör och telegrafstationsföreståndare vid inträffade ledigheter borde förenas hos samma person.

En af de omständigheter, hvilka ansetts utgöra hinder för framläggande af förslag till normalstat för Postverket, hade således numera bortfallit; men då upprättande och framläggande af en sådan normalstat syntes Eders Kongl. Maj:t icke böra ske förr än i sammanhang med pröfning och fastställelse af en allmän poststadga, samt det förslag till en dylik förordning, som General-poststyrelsen under nästlidna år afgifvit, och hvilket i åtskilliga delar vore af beskaffenhet att erfordra beslut jemväl af Riksdagen, ännu icke kunnat blifva föremål för pröfning och fastställelse, har icke heller den nu till Riksdagens granskning framlagda stat för Postverket föreslagits såsom normalstat, utan endast att tjena till efterrättelse under år 1871.

Jemte tillkännagifvande häraf, äfvensom att det af General-poststyrelsen afgifna, i det Eders Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof bilagda statsrådsprotokoll öfver finansärenden intagna, förslag till Postverkets utgiftsstater för år 1871, slutande å en summa af 2,200,000 R:dr, blifvit af Eders Kongl. Maj:t gilladt, har Eders Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att jemväl för dess del samma förslag godkänna, hvarjemte Eders Kongl. Maj:t i sammanhang härmed äskat, att såsom kontant anslag, förslagsvis beräknadt att af postmedlen direkte utgå till Postverket, måtte uppföras nämnda belopp, 2,200,000 R:dr, eller 50,000 R:dr mindre än i nu gällande Riksstat finnes för samma ändamål anvisadt.

Riksdagen, som, vid det förhållande att, på sätt ofvan är antydt, förslag till normalstat för Postverket är att till nästkommande riksmöte förvänta, saknat anledning att ingå i någon detaljerad granskning af det nu framlagda statsförslaget, har emot Eders Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning icke haft något att erinra; hvadan Riksdagen — med godkännande af de Postverkets utgiftsstater för år 1871, hvilka slutande sig å 2,200,000 R:dr blifvit, enligt hvad ofvan anförts, af Eders Kongl. Maj:t för dess del gillade, — under Sjunde Hufvudtiteln anvisat såsom kontant anslag, förslagsvis beräknadt att af postmedlen utgå, ett belopp af 2,200,000 R:dr.

Tullverket.

3:o. Det utaf Eders Kongl. Maj:t genom nådig Proposition den 12 Februari 1869 till sednast församlade Riksdags pröfning öfverlemnade förslag till framtida reglering af Tullverkets aflöningsstat äfvensom af dess öfriga utgifts- och omkostnadsstater blef, jemlikt Riksdagens underdåniga skrifvelse den 13 påföljde Maj, med vissa förändringar godkändt att gälla endast för innevarande år; i följd hvaraf och med anledning af innehållet utaf berörda skrifvelse Eders Kongl. Maj:t nu under den 11 sistlidne Februari till Riksdagen aflåtit särskild nådig Proposition med förnyadt förslag till aflöningsstat och till stater å öfriga utgifter och omkostnader vid Tullverket för år 1871.

Uti förberörda underdåniga skrifvelse af den 13 Maj 1869 anfördes bland annat, hurusom Riksdagen af angifna skäl icke kunnat bifalla Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag om bibehållande af distriktschefsbefattningarne, utan för sin del beslutat, att samtliga dessa embeten, jemte dervid anställda expeditioner, borde vid slutet af år 1869 indragas, äfvensom att Riksdagen för den tjensteman, som af Eders Kongl. Maj:t kunde blifva förordnad att utöfva högsta befälet öfver den yttre tullbevakningen i Skåne, i staten uppfört en summa af 6,000 R:dr, att utgå med 3,500 R:dr såsom lön, 1,500 R:dr såsom tjenstgöringspenningar och 1,000 R:dr såsom ersättning för resekostnader; och anhöll i sammanhang dermed Riksdagen, att Eders Kongl. Maj:t täcktes till näst sammanträdande Riksdag afgifva förslag i fråga om de belopp, som ansågos böra nuvarande innehafvarne af samtliga de indragna tjänsterna å indragningsstat tillkomma.

I afseende på förslaget till normalstat hade Riksdagen, som förmälde sig vid granskningen af nämnda förslag icke hafva tillika kunnat ingå i pröfning af alla förslagets detaljer, enär Riksdagen icke om affärsrörelsen och deraf beroende förtullnings- och bevakningsförhållanden egde den noggranna kännedom, som erfordrades för att rätt bedöma, huru många tjenstemän af olika grader och löneklasser, som kunde vid hvarje särskild station vara erforderlige, af sådan anledning ansett sig icke böra inlåta sig på ett specifikt bestämmande af personalstat för hvarje särskild tullstation, helst många på allmänna rörelsen inverkan förhållanden nödvändigtvis framkallade täta växlingar i behovet af förtullnings- och bevaknings-personal, hvilka gjorde det olämpligt att för denna personal fastställa en normalstat i den mening, att tjenstemän och betjening vid hvarje tullplats derigenom skulle till antalet bestämmas. Ordnandet af dessa förhållanden, bestämmandet af den tillökning i personal, som vid den ena stationen kunde erfordras, under det att vid en annan en minskning kunde ega rum, hade synts Riksdagen böra åt Eders Kongl. Maj:t öfverlemnas, sedan aflöningsbeloppet för de

särskilda tjenstegraderna blifvit bestämda och ett anslag för aflöning åt förtullnings- och bevakningspersonalen af Riksdagen till beloppet fastställt.

För ett sådant bestämmande af aflöningen åt nämnda personal hade Riksdagen emellertid af flera angifna skäl icke ansett den sednast af Eders Kongl. Maj:t framlagda normalstaten kunna tagas till grund; och då vid sådant förhållande det icke syntes Riksdagen lämpligt, att den delen af normalstaten, som afsåge General-tullstyrelsens aflöning, då till särskild pröfning företoges, anhöll i underdånighet Riksdagen, att Eders Kongl. Maj:t behagade låta det ifrågavarande förslaget undergå ytterligare granskning i ändamål att en mot 1868 års stat förhöjd kostnad för förtullnings- och bevakningspersonalens aflönande måtte, så vidt möjligt vore, undvikas — att lönerna måtte jemnare ordnas inom hvarje tjenstegrad och aflöningen i öfrigt genom tjenstgöringspenningar afpassas efter göromålens mängd och beskaffenhet — samt ålderstillägget, der sådant gifves, i allmänhet tilläggas tjenstgöringspenningarne.

Hvad anginge pensionsväsendet, förekomme, att villkoren, hvarunder tullverkets personal egde undfå pension, icke öfverensstämde med dem, som voro gällande för öfrige civile tjenstemäns pensionering. Enligt äldre stadganden voro dessa sednare i allmänhet till pension berättigade, då de antingen vid 70 års ålder tillbragt minst 30 år i oafbruten tjenst, eller vid 65 års ålder och vid pass 40 års tjenstetid styrkt sig vara till helsan försvagade. De vid tullverket anställde embets- och tjenstemän samt betjente voro deremot, enligt särskilda nådiga föreskrifter, berättigade, *dels* till hel pension, motsvarande hela ordinarie lönebeloppet, då de i och för tjensten blifvit genom yttre våld eller andra styrkta olyckstillfälligheter skadade till lemmar och helsa och dymedelst befunnos oförmögne till vidare tjenstgöring, samt då de, efter redlig och trogen tjenst, i sammanräknade 30 års tid, hunnit öfver 60 års ålder, och *dels*, under vissa villkor, till tre fjerdedels, half eller en fjerdedels pension vid lägre lefnadsår och kortare tjenstetid.

Och om än det icke kunde bestridas, att åtskilliga befattningar vid tullverket voro af beskaffenhet att påkalla kroppsansträngningar, som föranleda en lägre pensionsålder, ansåge likväl Riksdagen å andra sidan göromålen vid många tjenester vara alldeles likartade med dem, som åligga öfrige civila tjenstemän, hvarföre det syntes Riksdagen vara både rättvist och billigt att pensionsvilkoren för tullstatens personal bragtes till öfverensstämmelse med de allmänna stadgandena i detta hänseende, der ej särskilda förhållanden påkallade undantag.

Riksdagen hade derföre beslutat, att de tjenstemän, som genom tillämpning af den nya normalstaten erhöilo ökad aflöning, äfvensom de, hvilka hädanefter i tullverkets tjenst antogos eller befordrades, icke skulle åtnjuta pensionsrätt efter andra grunder i afseende på lefnadsålder och tjenstetid, än dem som för rikets civila tjenstemän i allmänhet voro stadgade, dock med underdånig anhållan tillika

att, om i särskilda fall andra villkor för pensionsrätt kunde finnas erforderliga, Eders Kongl. Maj:t tacktes derom till Riksdagen framställa nådigt förslag.

Med anledning slutligen deraf, att Eders Kongl. Maj:t, uppå General-tullstyrelsens hemställan, i sin till förra Riksdagen aflättna Proposition om normalstat för Tullverket, såsom förslagsanslag till pensionsstaterna för aflidne tjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, beräknat ett belopp af 30,000 Riksdaler, erinrade Riksdagen, att, då pensionsvilkoren icke varit föremål för dess bedömande, och det äskade beloppet, vid jemförelse med tjenstemännens antal, otvifvelaktigt vore högre än som motsvarade det anslag, hvilket af statsmedel utginge till civilstatens pensionskassa för pensionering af deri delaktige tjensteinnehafvares enkor och barn, förevarande anslag syntes böra inom det uppgifna beloppet begränsas, hvadan Riksdagen till Eders Kongl. Maj:ts disposition för pensionering utaf aflidne tjenstemäns och betjentes vid Tullverket i fattigdom efterlemnade enkor och barn anvisade, såsom bestämdt anslag, ett belopp af 30,000 R:dr.

Uti den nådiga Propositionen är meddeladt, hurusom Eders Kongl. Maj:t, som, efter att hafva inhemtat General-tullstyrelsens yttrande, den 23 Juli nästlidne år till pröfning förehåft frågan om indragning af distriktchefs-embetena, dervid visserligen funnit, att nämnda embeten väl motsvarat sin bestämmelse och således — med undantag af distriktchefs-embetet i sydöstra distriktet, om hvars indragning Eders Kongl. Maj:t redan den 24 Januari 1868 meddelat nådigt förordnande — lämpligen kunnat till det allmännas gagn bibehållas. Men då utan tvifvel sådana anordningar kunde vidtagas, hvarigenom de hufvudsakliga bestyr, som tillhörde nämnda embeten, blefve under annan lämplig form vederbörligen tillgodosedda, ville Eders Kongl. Maj:t icke motsätta sig utförandet af Riksdagens beslut, hvadan Eders Kongl. Maj:t i nåder förklarar sig biträda Riksdagens åsigt om att distriktchefs-embetena jemväl i södra och vestra distrikten kunde med dervid anställda expeditioner indragas, likväl under förbehåll af vidtagande utaf vissa uti General-tullstyrelsens omförmälda utlåtande föreslagna anordningar.

Beträffande nu dessa anordningar, så hade Eders Kongl. Maj:t, hvad anginge södra distriktet, funnit den af Riksdagen beslutade nya befälsbefattningen för yttre tullbevakningen i Skåne vara lämplig att i afseende på tillsynen öfver samma bevakning träda i distriktchefs-embetets ställe och således böra tillsättas, när en gång berörda embete indroges. Men då denna nya befattning icke i afseende å den sammanhållning emellan den rörliga och fasta tullpersonalen i distriktet, som genom det öfver båda dessa slag af personal ställda distriktchefs-embetet åstadkommits, kunde i och för sig fullt ersätta samma embete, så hade Eders Kongl. Maj:t anbefallt General-tullstyrelsen att upprätta och till Eders Kongl. Maj:t inkomma med förslag till instruktion för den nya befälsbefattningen och i sammanhang dermed afgifva förslag till de föreskrifter, som kunde finnas erforderliga för att i möjligaste måtto bereda samverkan emellan ifrågavarande nya befattning och öfriga

tulladministrationer i Skåne; hvarjemte Eders Kongl. Maj:t, i fråga om de för den nya befattningen af Riksdagen bestämda aflöningsvilkor, gillat den af General-tullstyrelsen uppå angifna grunder uttalade åsigt om lämpligheten af att det för befattningen uppförda fasta resekostnadsanslag utbyttes emot ersättning för resekostnader enligt resereglementet.

Vidkommande åter vestra distriktet, i afseende hvarå Riksdagen synts hafva antagit, att distriktchefs-embetet derstädes kunde indragas utan att erfordra någon slags ersättning, så hade Eders Kongl. Maj:t ingalunda kunnat dela ett sådant antagande med afseende på det af General-tullstyrelsen framhållna och äfven efter Eders Kongl. Maj:ts tanke oeftergifliga behovet af en på stället kontrollerande och ledande samt för det hela ausvarig styresman öfver de särskilda afdelningarne af den vigtiga tullförvaltningen i Göteborg. I fråga om en sådan styresmannabefattnings organiserande efter distriktchefs-embetets indragning hade Eders Kongl. Maj:t funnit den af General-tullstyrelsen uttryckta tanke, att möjligen en dylik befattning skulle lämpligen kunna uppdragas åt någon af de särskilda tullafdelningarnes chefer, som skulle utöfva densamma gemensamt med sin egen tjenst, vara förtjent af nådig uppmärksamhet, särdeles som endast genom en anordning i sådan riktning någon större besparing i kostnaden för styresmannens aflöning kunde beredas, hvarföre Eders Kongl. Maj:t också anbefallt General-tullstyrelsen att inkomma med ett närmare förslag, så väl till den antydda nya organisationen som till de instruktioner, hvilka i sammanhang dermed borde vinna tillämpning.

I fråga dernäst om tidpunkten, då förändringen lämpligen kunde träda i verket, hade Eders Kongl. Maj:t icke funnit skäl att biträda Riksdagens för dess del yttrade åsigt, att distriktchefs-embetena borde jemte dervid anställda expeditioner indragas redan vid slutet af sistlidna år; ty utom det att, innan den hittills begagnade organisationen afskaffades, det måste vara fullständigt bestämdt hvad som skulle träda i dess ställe och således icke allenast de nya instruktioner och föreskrifter fastställda, som i följd af förändringen påkallades, utan ock medel anvisade till de utgifter, som utöfver den af Riksdagen redan beviljade aflöningen för den nya befälsbefattningen i Skåne erfordrades för de nya anordningarnes genomförande, förekomme åtskilliga andra i den nådiga Propositionen närmare angifna omständigheter, som gjorde det omöjligt eller åtminstone olämpligt att verkställa distriktchefs-embetenas indragning redan vid den af Riksdagen angifna tidpunkt. Eders Kongl. Maj:t hade derföre funnit sig icke kunna godkänna Riksdagens beslut om verkställande redan vid 1869 års slut af distriktchefs-embetenas indragning, utan förklarat sig vilja framdeles taga denna fråga i förnyadt nådigt öfvervägande, sedan icke allenast de nya anordningar, hvilka, på sätt Eders Kongl. Maj:t yttrat, vid dessa embetens indragning måste träffas, blifvit slutligen vidtagna, utan äfven vore bestämdt hvad som borde innehafvarne af ifrågavarande tjänster tillkomma på indragningsstat, i händelse dessa tjänster indrogos före nuvarande innehafvares afgang,

och hvarom Eders Kongl. Maj:t anbefallt General-tullstyrelsen att med särskildt förslag inkomma.

Beträffande de vid distriktchefernes expeditioner anställde tjenstemän och betjente hade Eders Kongl. Maj:t i afseende på tidpunkten för indragning af deras befattningar, funnit någon annan bestämmelse icke lämpligen böra meddelas, än att samma befattningar skulle upphöra samtidigt med det distriktchefs-embete, vid hvilket de hvar för sig voro anställda.

Jemte åberopande af hvad sålunda i afseende å distriktchefs-embetena förekommit, är i den nådiga Propositionen vidare andraget, att Eders Kongl. Maj:t, som således redan fattat beslut derom, att samtliga distriktchefs-embetena med dertill hörande expeditioner skulle indragas och i afseende å tiden för tillämpning af detta beslut, så vidt det anginge distriktchefs-embetet i sydöstra distriktet, tillika, och förr än tullverkets stater underkastades Riksdagens pröfning, till efterrättelse äfven för sistnämnda embetes innehafvare förordnat, att indragningen skulle ega rum vid hans afgång, icke kunde derutinnan medgifva någon förändring; och ehuru Eders Kongl. Maj:t vore villig att i öfriga, ännu öppna frågor om tiden för indragningen af distriktchefs-embetena i vestra och södra distrikten tillmötesgå Riksdagens uttryckta önskan, att dessa indragningar, så snart lämpligen ske kunde, måtte vinna tillämpning, samt Eders Kongl. Maj:t i sådan afsigt låtit General-tullstyrelsen afgifva förslag till ordnande och upprätthållande på annat lämpligt sätt af de tjensteåligganden, hvilka tillhörde sistnämnda tvänne distriktchefs-embeten och icke kunde utan verklig skada för förvaltningens handhavande åsidosättas, hvilka förslag, sådana de i den nådiga Propositionen funnos omförmälda, Eders Kongl. Maj:t för sin del gillade och till Riksdagens pröfning i afseende å de dermed förknippade utgifter öfverlemnade, funne Eders Kongl. Maj:t likväl, att ifrågavarande embetens indragning icke i något fall bort vidtagas förr än nödiga medel till nyssnämnda utgifters bestridande blifvit anvisade och tillika blifvit bestämdt beloppet af den pension, som vid ena eller andra embetets indragning skulle dess nuvarande innehafvare tillkomma. På grund häraf och i betraktande af de särskilda, i den nådiga Propositionen omförmälda förhållanden, som i afseende å innehafvarne af dessa distriktchefs-embeten egde rum, funne sig Eders Kongl. Maj:t kunna medgifva, att indragning af distriktchefs-embetet i södra distriktet måtte vid innevarande års utgång verkställas, och att den nya organisationen af befälhafvarebefattningen för kustbevakningen i Skåne, äfvensom de förändrade bestämmelser angående dervarande tullfiskals åligganden och aflöning, hvarom General-tullstyrelsen framställt förslag, skulle från samma tid träda i kraft, under förutsättning och vilkor att nuvarande innehafvaren af nämnda distriktchefs-embete, såsom Eders Kongl. Maj:t i sammanhang dermed föreslagit, för sin återstående listid tillades en emot hans nuvarande ordinarie lön svarande pension af 4,000 Riksdaler; hvaremot Eders Kongl. Maj:t icke kunde bifalla, att indragningen af distriktchefs-embetet i vestra distriktet

och tillämpningen af de nya anordningar, hvilka i sammanhang dermed borde inträda, måtte ega rum förr än vid nuvarande innehafvares af nyssnämnda distriktchefs-embete afgang eller frivilliga öfvergång på indragningsstat.

General-tullstyrelsens af Eders Kongl. Maj:t åberopade förslag till förändrade bestämmelser angående tullfiskalens i Skåne åligganden och aflöning afsåg att åt denne tjänsteman, i hvars åliggande att vid samtliga stadsdomstolarne inom provinsen bevaka och utföra Tullverkets vid dem anhängiga mål, hvartill den trågnare tjänstgöringen vid dervarande tullkammare icke kunde anses lemna desses föreståndare tillräcklig ledighet, någon inskränkning ej borde göras, äfven skulle uppdragas att efter distriktchefen öfvertaga skyldigheten att minst en gång i hvarje kvartal verkställa inventering å tullkamrarne, samt att, hvad särskildt angick tullkammaren i Malmö, der tullfiskalen är och skulle blifva stationerad, tullkassan derstädes minst en gång i hvarje vecka inventera; och skulle i följd af denna tillökning i göromål bemälda tullfiskals aflöning, som nu utgöres af ordinarie lön å 1,200 R:dr, förhöjas till 2,000 R:dr, deraf 1,600 R:dr lön och 400 R:dr tjänstgöringspenningar; varande i sammanhang dermed föreslaget, att befälhafvaren för kustbevakningen skulle, jemte den af Riksdagen redan bestämda aflöning 5,000 R:dr, deraf 3,500 R:dr såsom lön och 1,500 R:dr i tjänstgöringspenningar, erhålla, i stället för fast resepenningsanslag af 1,000 R:dr, ersättning för resekostnader efter sjetten klassen af gällande resereglemente.

Beträffande åter styresmannabefattningen i Göteborg, hvilken, såsom ofvan är antydt, skulle uppdragas åt någon bland cheferne för de på platsen varande tullförvaltningsafdelningar, innehöll General-tullstyrelsens förslag, att detta uppdrag, hvilket komme att af Eders Kongl. Maj:t, hvarje gång för en tid af fem år, i nåder meddelas, skulle, enligt de allmänna grunder till instruktion General-tullstyrelsen framställt, omfatta hufvudsakligen de åligganden, som i afseende å tullförvaltningen i Göteborg nu tillhöra distriktchefen, med undantag af den egentliga kontrollen öfver uppbörden derstädes, hvilken kontroll samtliga afdelningscheferne, såsom sjelfve debiterande och redovisande, måste vara jäfvige att utföra. Detta bestyr borde derföre såsom ett stadigvarande åliggande åt tullfiskalen på platsen uppdragas. Såsom årlig godtgörelse för den tillökning i maktpåliggande och ansvarsfulla göromål, som sålunda skulle desse tjänstemän påläggas, ansåg General-tullstyrelsen följande belopp erforderliga, nemligen för styresmannen, hvilken skulle benämnas tulldirektör, 2,500 R:dr i form helt och hållet af särskildt tjänstgöringspenningeanslag, innefattande jemväl ersättning för det skrifbiträde, hvaraf tulldirektören, såsom sådan, kunde vara i behof, samt för tullfiskalen en förhöjning af 800 R:dr, så att han, som enligt 1868 års stat åtnjuter i lön 1,200 R:dr och i tjänstgöringspenningar 600 R:dr, i stället erhöles i lön 1,600 R:dr och i tjänstgöringspenningar 1,000 R:dr. I fråga åter om den lön, som, i händelse af distriktchefens i vestra distriktet frivilliga afgang, borde honom å indragningsstat tillkomma, au-

såge

såge General-tullstyrelsen af anförda skäl densamma böra till ett belopp af 5,000 R:dr bestämmas.

Emot hvad Eders Kongl. Maj:t angående indragning af distriktchefs-embetet i södra distriktet äfvensom i fråga om den nya organisationen af befälhafvare-befattningen för kustbevakningen i Skåne samt om dervarande tullfiskals förändrade åligganden och aflöning, anført och föreslagit, har Riksdagen icke funnit anledning till anmärkning; men i afseende å distriktchefsembetet i Göteborg har hos Riksdagen tvekan uppstått, huruvida den organisation, som, enligt General-tullstyrelsens förslag, skulle vid nuvarande distriktchefens afgang, i stället för nämnda embete, anordnas, må kunna anses fullt lämplig och tillfyllestgörande. Beträffande uppbördskontrollens öfverlåtande åt tullfiskalen synes väl något väsendtligt ej vara att anmärka, men deremot förefaller det mer än tvifvelaktigt, om en afdelningschef, hvilken, med bibehållande af egen befattning, endast för en kortare tid erhöle förmanskaf öfver sina kamrater, skulle kunna med den sjelfständighet och den kraft, som för ändamålets vinnande äro nödiga, öfvertaga ledningen af en så vidlyftig förvaltning som den ifrågavarande.

Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag om en årlig pension af 4,000 R:dr för distriktchefen i södra distriktet är alltså af Riksdagen bifallet; hvarförutan Riksdagen dels bestämt aflöningen åt befälhafvaren för kustbevakningen i Skåne till 5,000 R:dr, deraf 3,500 R:dr såsom lön och 1,500 R:dr i tjenstgöringspenningar, jemte rätt till ersättning för resekostnader enligt 6:te klassen i gällande resereglemente, dels ock, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, förhöjt aflöningen för tullfiskalen i södra distriktet till 2,000 R:dr, deraf 1,600 R:dr i lön och 400 R:dr i tjenstgöringspenningar; och får, jemte anmälan härom samt tillkännagifvande, att Riksdagen icke haft något att anmärka i afseende å kostnaderna för den organisation, som af General-tullstyrelsen blifvit föreslagen att, vid indragning af distriktchefs-embetet i vestra distriktet, i stället för detta embete anordnas, Riksdagen under åberopande af här ofvan angifna skäl i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t vid nuvarande distriktchefens i nämnda distrikt afgang, täcktes taga under förnyad ompröfning, huruvida den föreslagna organisationen må finnas lämplig och tillfyllestgörande.

I afseende å aflöningsstaten i öfrigt har Eders Kongl. Maj:t dels gillat General-tullstyrelsens förslag om indragning i uppgifven ordning af en kammar-skrifvare-tjenst vid tullkammaren i Stockholm äfvensom åtskilliga vaktmästare-, kustvakte- och kustroddare-tjenster i landsorten, samt om minskning med 700 R:dr uti ett för Stockholms tullbevaknings-inspektion uppfördt anslag till en e. o. kammar-skrifvare, dels förklarat sig anse vissa ifrågasatta förändrade anordningar vid tullkamarne i Trelleborg, Carlstad och Söderhamn vara förtjenta af bifall, dels funnit tullförvaltaretjensten i Kongelf kunna utan olägenhet indragas, hvilka samt-

liga indragningar och förändringar skulle, då de blifvit genomförda, föranleda en minskning i utgifter af 8,800 R:dr, dels ock till Riksdagens pröfning öfverlemnadt en af föreståndaren för konfiskations-inspektors- och kassörskontoret i Stockholm gjord ansökning att, oaktadt han ej inom 1869 års utgång derom gjort anmälan, få på den nya staten ingå; men i betraktande af den utaf General-tullstyrelsen lemnade utredning af de flera vid tullförvaltningen förekommande förhållanden, hvilka såväl i Sverige som i dess grannländer påkallade en större mångfald af lönekategorier inom samma tjenstegrader, äfvensom af hvad General-tullstyrelsen i öfrigt derom anfört, har Eders Kongl. Maj:t icke funnit skäl frångå de allmänna grunder, i enlighet med hvilka de af Eders Kongl. Maj:t för dess del godkända och vid sistförflutna tvänne riksdagar framlagda förslag till tullverkets aflöningsstat blifvit upprättade, hvaremot Eders Kongl. Maj:t, som till ledning för Riksdagens blifvande beslut angående aflöningsanslagets hela belopp, låtit i öfverensstämmelse med nämnda grunder affatta ett detaljeradt förslag till sådan aflöningsstat, hvari ej mindre den ordinarie lönen än äfven tjenstgöringspenningarne för hvarje särskild befattning blifvit upptagna, ansett sig, med anledning af nästlidne Riksdags i ämnet gjorda framställning, böra ifrågasätta, om icke Riksdagen, med fastställande af de uppförda tjenstgörings-penningeanslagens samfälda belopp, ville ställa detsamma till Eders Kongl. Maj:ts disposition, att för dermed afsedt ändamål, efter rörelsens växlingar och deraf på ena eller andra stället föränderliga behof, användas, hvarigenom för framtiden kunde undvikas att för hvarje sådan mera tillfällig förändring i aflöningsvilkor, deraf pensionsrätten icke beror, påkalla Riksdagens särskilda pröfning.

Utgifterna för kustbevakningen äro visserligen högst betydliga, men någon väsendtligare inskränkning deri torde icke vara möjlig, derest icke det kan lyckas att, genom framkallande af en förändrad lagstiftning från Danska sidan, om ej omintetgöra, åtminstone betydligt försvåra tillfällena till den olofliga införsel af spritdrycker från Seeland, som nu i stor skala bedrifves, och till hvars hämmande en talrik bevakningspersonal på Skånska kusten är oundgängligen nödig; vid hvilket förhållande och enär de utaf sistlidne Riksdag framställda anmärkningar mot förslaget till aflöningsstat synts Riksdagen, genom hvad General-tullstyrelsen i sitt underdåniga utlåtande derom anfört, vara nöjaktigt förklarade, hvarförutan, på sätt ofvan är omförmäldt, någon indragning af tjenstebefattningar jemväl egt rum, samt då Eders Kongl. Maj:ts nådiga framställning om tjenstgöringspenningeanslagens ställande till Eders Kongl. Maj:ts disposition jemväl öfverensstämmer med den af sist församlade Riksdag i ämnet uttalade åsigt, Riksdagen, som ansett den af föreståndaren för konfiskationsinspektors- och kassörs-kontoret i Stockholm sökta förmån lämpligen kunna honom medgifvas, funnit skäligt dels förklara bemälda kontorsföreståndare berättigad att på den nya staten ingå; och dels godkänna såsom normalstat det nu framlagda förslaget till aflöningsstat för tullverket, med

rättighet för Eders Kongl. Maj:t att tjenstgöringspenninge-anslagens samfälda belopp för dermed afsedt ändamål disponera.

I enlighet med sistlidne Riksdags derom gjorda framställning har Eders Kongl. Maj:t jemväl funnit godt bifalla, att så kalladt ålderstillägg, der sådant förut till någon del ingått i ordinarie lönen, må från och med den nya statens trädande i kraft i sin helhet räknas till tjenstgöringspennningarne; dock att beslutet härom ej komme att vinna tillämpning emot redan anställda bevakningsbetjente, hvilka icke genom samma stat undfinge förbättrade löneförmåner och icke heller genom sina konstitutorial blifvit förbundne att underkasta sig en blifvande sådan stats bestämmelser.

Beträffande pensionsväsendet har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att nuvarande pensionerings-bestämmelser för tullverket måtte fortfarande tillämpas för den egentliga bevakningspersonalen, det vill säga för alla dem, som tillhöra kustbevakningen samt för den stationära tullbevakningen från och med lägsta eller roddaregraden till och med öfveruppsyningsmän, men att deremot af alla de till tullverket hörande öfrige embets- och tjenstemän såväl de, som genom tillämpning af den nya staten erhöilo ökad aflöning, som ock de, hvilka efter den dag, då ifrågavarande stat blefve af Eders Kongl. Maj:t slutligen fastställd, i tullverkets tjenst antogos eller befordrades, måtte förklaras icke ega anspråk på åtnjutande af pensionsrätt efter andra grunder i afseende på lefnadsålder och tjenstetid, än som för rikets civile tjenstemän i allmänhet äro bestämda.

Då äfven detta nådiga förslag öfverensstämmer med den åsigt, som legat till grund för sist församlade Riksdags i ämnet gjorda framställning, samt de befattningar, som fortfarande skulle blifva från de allmänna pensionsvilkoren undantagna, otvifvelaktigt äro af beskaffenhet att påkalla en tidigare pensionsålder, har hvad Eders Kongl. Maj:t i fråga om pensionsvilkoren för tullverkets embets- och tjenstemän föreslagit blifvit af Riksdagen godkändt.

Hvad slutligen angår det vid sistlidne riksdag från förslagsanslag till bestämdt anslag förvandlade belopp, som anvisats till pensionering utaf affidne tulltjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, har Eders Kongl. Maj:t, ehuru den härtill i staten förut upptagna summa, 30,000 R:dr, under sednare åren icke behöft öfverskridas, samt någon för statskassan nämnvärd tillökning derå icke heller för framtiden kan förutses komma att tagas i anspråk, likväl, på de af General-tullstyrelsen anförda skäl, funnit sig böra äska, att det härför erforderliga belopp fortfarande, såsom ända till innevarande år egt rum, måtte såsom förslagsanslag anvisas.

I afseende härå har vidare förekommit, att, enligt det genom Kongl. Brevet den 16 Februari 1833 stadfästade reglementet för pensioneringen å allmänna medel af tulltjenstemäns i fattigdom efterlemnade enkor och barn, jemfördt med Kongl. Brevet den 3 December 1861, enkor och barn efter General-tullsty-

relsens chef och ledamöter samt högre och lägre, General-tullstyrelsen underlydande tjenstemän, som i följd af verklig utnämning innehaft ordinarie lön på tullverkets stat och till dödstimman qvarstått på verkets aflönings- eller pensionsstat, erhålla pensioner af tullmedlen, när med lagligen upprättad bouppteckning eller vederbörandes officiella intyg styrkes, att mannens eller fadrens qvarlåtenskap icke lemnat så stor kapitalbehållning, att räntan deraf, beräknad till tre procent, uppgår till pensionens belopp. Pensionen bestämmes till vissa procent af den aflidne tjenstemannens vid tullverket sist innehafta lön, nemligen å lön öfver 4,500 R:dr till 4 procent, å lön från 4,500 till 1,500 R:dr till 5 procent och å lön från 1,500 till 600 R:dr till 6 procent, men för lön under 600 R:dr, oberoende af lörens belopp, till 36 R:dr. För son upphör rättigheten till pension, då han fyllt 21 år, men för dotter fortfar den, intill dess hon träder i gifte. Om pensionär genom arf eller på annat sätt kommer i tillfälle att sig sjelf försörja, indrages pensionen.

Då således pensionsvilkoren äro noggrant bestämda, förefinnes icke någon anledning antaga, att pensionssumman, som under många år qvarstått vid ungefär samma belopp och nästlidne år utgjort 29,856 R:dr 4 öre, skulle kunna i någon väsendtlig mån öfverstiga hvad sist församlade Riksdag ansett sig böra för ändamålet afse, eller 30,000 R:dr, helst som den lägre personalen, hvars enkor och barn företrädesvis äro föremål för denna pensionering, på sednare åren blifvit genom beslutade indragningar till antalet betydligt förminskad. Dessutom har en till nedsättning i utgifterna ledande förändring af pensionsvilkoren synts lämpligen och utan obillighet kunna ega rum på det sätt, att pensionstiden för barn blifve för framtiden inskränkt. Vid sådant förhållande och då utgiftssumman, till följd af sjelfva utgifternas natur, alltid måste blifva obestämd, har, under förutsättning att de nu gällande vilkoren för pensionering utaf aflidne tulltjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn varda, med den förändring för framtiden, att pensionsrätten för barn upphör vid den tid, då skyldighet att erlägga mantalspenningar för dem inträder, i öfrigt oförändrade bibehållna, Riksdagen medgifvit, att anslaget för denna pensionering erhåller natur af förslagsanslag.

Till arfvoden för tullmåls behandling ingår i omkostnadsstatens anslag ett till 9,250 R:dr beräknadt förslagsanslag. I afseende härå är, jemlikt General-tullstyrelsens på Kongl. Brefvet den 7 Maj 1831 grundade cirkulär af den 29 påföljde Juni, stadgadt, bland annat, att i Stockholm trenne af Rådstufvurättens ledamöter skola utgöra en särskild afdelning af Rådstufvurätt för upptagande af de frågor, som förut tillhört Sjötullsrätten derstädes; att en af dessa ledamöter skall, på vederbörande Hofrätts underdåniga förslag, erhålla ständigt nådigt förordnande att vara ordförande, men att deremot de tvänne öfriga ledamotsplatserna må kunna omväxla magistrats-ledamöterna emellan, i den ordning och för så lång

tid, som Magistraten efter omständigheterna kan finna lämpligt att bestämma; att vid denna afdelning af Rådstufvurätten särskild tillförordnad notarie skall finnas; samt att årliga arvoden för dessa tjenstemän böra af tullmedlen utgå med 400 R:dr för ordföranden, 250 R:dr för hvardera af de tvänne andra ledamöterna och 500 R:dr, allt Banko, skrifvarehjelp derunder inberäknad, till notarien. Ut i öfriga rikets städer utgår deremot, jemlikt General-tullstyrelsens cirkulär den 21 April 1841 och Kongl. Brefvet den 6 April 1858, ersättning för tullmåls behandling på det sätt, att densamma beräknas till 10 R:dr Banko för hvarje med laga slut afhulpet rättegångsmål utöfver ett antal af sex årligen. Då nu, enligt hvad Riksdagen inhemtat, tullmåls antal i Stockholm under nästlidet år endast utgjort sextioåtta och under de fem sista åren i medeltal uppgått till sjuttiofyra, skulle det således leda till en jmförelsevis ej oväsentlig besparing, om de i afseende på godtgörelsen för tullmåls behandling i öfriga städer gällande föreskrifter jemväl blefve i fråga om Stockholm tillämpade, och då en sådan förändring icke torde kunna medföra några afsevärda olägenheter, får Riksdagen i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes tillse, huruvida icke ersättningen för tullmåls behandling vid Stockholms Rådstufvurätt skulle kunna, till besparing i utgifterna, beräknas efter enahanda grunder, som i afseende å öfriga rikets städer äro i fråga om sådan ersättning gällande.

Beträffande de belopp, hvartill de särskilda aflönings- och utgiftsstaterna blifvit af Eders Kongl. Maj:t beräknade, har Riksdagen icke funnit annan anledning till anmärkning, än att, då den af Eders Kongl. Maj:t beräknade slutsumman af dessa stater, 1,989,900 R:dr, synts böra höjas till det belopp af 1,990,000 R:dr, som i den nådiga Propositionen angående statsverkets tillstånd och behof blifvit för tullstaten upptaget, Riksdagen af detta skäl ansett det i omkostnadsstaten ingående förslagsanslag till "diverse utgifter" böra med 100 R:dr förhöjas, eller från 9,946 R:dr 50 öre till 10,046 R:dr 50 öre, hvarigenom alltså omkostnadsstaten kommer att uppgå till en summa af 173,546 R:dr 50 öre, deraf 99,296 R:dr 50 öre utgöra förslagsanslag.

Nedannämnda utgiftsstater äro alltså för år 1871 af Riksdagen fastställda till följande belopp, nemligen:

Ordinarie aflöningsstaten 1,290,413 R:dr 50 öre, deraf 390,380 R:dr utgöra tjenstgöringspenningar;

Öfvergångs-aflöningsstaten 63,640 R:dr;

Öfvergångsstaten för uppbördsprovision, förslagsanslag, 60,000 R:dr;

Ålderstilläggsstaten, förslagsanslag, 87,000 R:dr;

Indragningsstaten, förslagsanslag, 96,600 R:dr;

Pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente, förslagsanslag, 188,000 R:dr;

Pensionsstaterna för aflidne tjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, förslagsanslag, 30,800 R:dr; och

Omkostnadsstaten 173,546 R:dr 50 öre, deraf 99,296 R:dr 50 öre äro förslagsanslag.

Skogsväsendet.

4:o. Uti den underdåniga skrifvelse den 13 Maj 1869, hvaruti då församlade Riksdag anmälde sina beslut rörande regleringen för nu innevarande år af utgifterna under Sjunde Hufvudtiteln, anfördes i fråga om *Skogsinstitutet*, att Riksdagen väl icke hade något att anmärka emot den af Eders Kongl. Maj:t för nämnda institut då föreslagna aflöningsstat, men ansåge det kunna ifrågasättas, huruvida giltiga skäl förefunnes för bibehållande af ett särskildt läroverk för den ifrågavarande undervisningen; och att Riksdagen alltså, jemte det den till aflöning och öfriga kostnader vid Skogsinstitutet på extra stat för år 1870 beviljat det af Eders Kongl. Maj:t i sådant afseende äskade belopp, tillika på uppgifna grunder funnit sig böra anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes efter vederbörandes hörande taga i öfvervägande, huruvida icke undervisningen i skogsväsendet lämpligen kunde till Teknologiska institutet eller till ettdera af landbruksinstituten vid Ultuna och Alnarp eller till begge dessa undervisningsanstalter förläggas, samt till näst sammanträdande Riksdag göra den framställning, hvartill förhållandena kunde finnas föranleda.

I anledning häraf hade, enligt hvad Riksdagen af Statsråds-protokollet inhemtat, Skogsstyrelsen erhållit nådig befallning att, efter vederbörande styrelser för Teknologiska institutet samt landbruksinstituten vid Ultuna och Alnarp hörande, till Eders Kongl. Maj:t inkomma med underdånigt yttrande angående den sålunda ifrågaställda förflyttningen af undervisningen i skogsväsendet, hvarefter Skogsstyrelsen den 22 November nästlidet år till Eders Kongl. Maj:t ingifvit eget utlåtande i ämnet jemte yttranden ej mindre från styrelserna för nyssnämnda tre institut än äfven från Skogsinstitutets lärarekollegium.

Sedan Skogsstyrelsen uti berörda utlåtande redogjort för de åsigter i ämnet, som i de infortrade yttrandena blifvit uttalade af styrelserna för nämnda institut samt af Skogsinstitutets lärarekollegium, hade Skogsstyrelsen på anförda skäl ansett sig icke kunna i underdånighet tillstyrka de förändringar med afseende å undervisningen i skogsväsendet, hvilka Riksdagen ifrågasatt. Då Skogsstyrelsen vid öfverläggning rörande detta ämne ej heller funnit något annat sätt för bibringande af kunskap i skogsväsendet, som, utan att föranleda minskad skicklighet i yrket skulle kunna ersätta Skogsinstitutet, hvilket således, enligt styrelsens åsigt, borde såsom sådant bibehållas, men det af Eders Kongl. Maj:t äskade anslag för berörda undervisningsanstalt blifvit beviljadt endast för år 1870, hade Skogssty-

relsen äfven afgifvit underdånigt förslag till de jemkningar uti den för innevarande år gällande stat för Skogsinstitutet, som möjligen kunde ega rum och leda till den af Riksdagen åsyftade minskning i kostnaderna, hvilken Skogsstyrelsen föreställt sig kunna viinnas, utan att sjelfva fackundervisningen deraf skulle komma att blifva lidande.

Med iakttagande af de jemkningar Skogsstyrelsen i sådant afseende ansett kunna ske, skulle Skogsinstitutets stat komma att erhålla följande utseende:

Direktören och förste läraren, utom boställsvåning och ved	R:dr	3,000: —
Planteringsvaktaren, utom boställsvåning och ved	”	500: —
Två lärare i naturhistoria och matematik, arvoden à 1000	”	2,000: —
En lärare i författningskunskap, arvode	”	600: —
Stipendier åt 4 elever à 250 R:dr	”	1,000: —
Elevernas praktiska öfningar	”	3,000: —
Expenser och underhåll	”	1,800: —
Arrende för instituts-lägenheten	”	600: —
Dito för laboratoriihagen och dess underhåll	”	600: —

Summa R:dr 13,100: —

På det den sedan några år tillbaka förberedda och numera verkställda ombildning af skogsväsendet och derfor gällande lagstiftning måtte kunna uppfylla det dermed väsendtligen åsyftade ändamål att för framtiden betrygga ett behörigt tillgodogörande af statens dyrbara skogsegendom, vore det, enligt hvad i Statsrådsprotokollet är erinradt, af synnerlig vikt, att skogstjenstemännen egde den skicklighet och duglighet i sitt yrke, som i hufvudsaklig mån befrämjades genom ett ändamålsenligt ordnande af skogsundervisningen; och enär af den utförliga utredning beträffande denna undervisnings ifrågaställda förflyttande från Skogsinstitutet till Teknologiska institutet eller landtbruksinstitutet, hvilken Skogsstyrelsen åstadkommit, syntes framgå, att genom en sådan förflyttning några egentliga fördelar för skogselevernas vare sig teoretiska eller praktiska utbildning icke stode att vinna, hvaremot det alltid måste befaras, att skogsundervisningen, om den förldades till något för en annan lärogren inrättadt läroverk, skulle på det nya stället komma att tilläggas en underordnad vikt i förhållande till den undervisning, som förut derstädes meddelats; samt då dessutom den besparing i nuvarande utgifter för skogsundervisningen, som antagligen skulle vara att genom den ifrågaställda förflyttningen ernå, kunde genom bifall till de af Skogsstyrelsen föreslagna ned-sättningar i Skogsinstitutets stat i väsendtlig mån vinnas äfven med undervisningens bibehållande derstädes, har Eders Kongl. Maj:t, på grund häraf och i betraktande af hvad Skogsstyrelsen i öfrigt anført, funnit någon så beskaffad förflyttning af skogsundervisningen, som Riksdagen ifrågasatt, icke böra ega rum.

Jemte tillkännagifvande, att Eders Kongl. Maj:t vid pröfning af denna fråga sålunda ansett skogsundervisningen fortfarande böra vid Skogsinstitutet bibehållas

samt för sin del gillat Skogsstyrelsens ofvanberörda förslag till utgiftsstat för institutet, har Eders Kongl. Maj:t, med statens framläggande till granskning äfven af Riksdagen, föreslagit, att slutsumman af omförmälda stat, 13,100 R:dr, måtte beviljas och uppföras å ordinarie stat, genom att tilläggas det för skogsväsendet nu anvisade ordinarie anslag, hvilket derigenom skulle komma att förhöjas till 351,678 R:dr 6 öre.

Då af den utredning, som i Statsråds-protokollet finnes meddelad rörande lämpligaste sättet för undervisningens i skogsväsendet ordnande, synes tillfyllest ådagalagdt, att förläggandet af denna undervisning från Skogsinstitutet till Teknologiska institutet eller till ettdera af landbruksinstituten eller till begge dessa undervisningsanstalter icke erbjuder några fördelar, som skulle kunna anses motsvara dermed förenade väsendtliga olägenheter, har Riksdagen, som vid den föreslagna utgiftsstaten för Skogsinstitutet icke haft något att erinra, men deremot ej funnit skäl för närvarande bifalla anslaget uppförande på ordinarie stat, af sådan anledning, med godkännande af den för Skogsinstitutet föreslagna utgiftsstat, det därför äskade anslagsbelopp, 13,100 R:dr, såsom extra anslag för år 1871 beviljat.

Lyshållning m. fl. utgifter för Kronans publika hus i Stockholm.

5:o. Å det för lyshållning m. fl. utgifter för Kronans publika hus i Stockholm uppförda förslagsanslag hafva utgifterna under åren 1864—1867 i medeltal uppgått till 17,969 R:dr, hvarjemte samma utgifter af Statskontoret beräknats hafva år 1868 utgjort omkring 19,000 R:dr.

Då beloppet af berörda anslag, som nu är bestämdt till endast 15,500 R:dr, således visat sig vara för ändamålet otillräckligt, har Eders Kongl. Maj:t hos Riksdagen äskat, att samma anslag måtte med 2,500 R:dr förhöjas till 18,000 R:dr, eller till nära likhet med ofvannämnda medeltal; och har i följd häraf ifrågavarande förslagsanslag blifvit till 18,000 R:dr förhöjdt.

Städers friheter.

6:o. Utgifterna å förslagsanslaget till städers friheter, i nuvarande Rikstat upptaget till 46,870 R:dr 92 öre, hafva enligt rikshufvudboken utgjort:

år 1865	R:dr 49,107: 80.
” 1866	” 42,389: 92.
och ” 1867	” 41,072: 91.
För år 1868 äro dessa utgifter af Statskontoret beräknade till „	43,425: 92.
Medeltalet för dessa fyra år utgör således	” 43,999: 16.

Utgående från den åsigt, att förslagsanslagen i allmänhet böra i Riksstaten uppföras med belopp, så nära som möjligt motsvarande dem, hvarmed utgifterna i verkligheten

verkligheten utgått, har Riksdagen ansett ifrågavarande anslag böra minskas till nära likhet med ofvannämnda medeltal, och har på grund häraf förslagsanslaget till städers friheter blifvit med 2,000 R:dr minskadt till 44,870 R:dr 92 öre.

Observations- och uppbördsprocenter m. m.

7:o. Enligt hvad Riksdagen inhemtat, hafva utgifterna å förslagsanslaget till observations- och uppbördsprocenter, i nuvarande Riks-stat upptaget till 15,066 R:dr 15 öre, under nedannämnda år utgjort:

år 1864	R:dr 14,447: 50.
„ 1865	„ 11,391: 02.
„ 1866	„ 8,002: 70.
„ 1867	„ 8,386: 07.

Enligt en i Statskontoret uppgjord approximativ beräkning hafva samma utgifter under 1868 uppgått till „ 5,977: —

Medeltalet för dessa år utgör således . . . „ 9,640: 86.

Vid sådant förhållande har detta anslag synts lämpligen kunna bestämmas till 10,000 R:dr; hvadan detsamma blifvit af Riksdagen nedsatt med 5,066 R:dr 15 öre eller från 15,066 R:dr 15 öre till 10,000 R:dr.

Uppköp af ved för Wisby s. k. kronokalkugn.

8:o. Vidare har i öfverensstämmelse med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga framställning det nu till 1,500 R:dr upptagna förslagsanslaget till uppköp af ved för Wisby s. k. kronokalkugn blifvit af Riksdagen förhöjdt med 2,500 R:dr eller till 4,000 R:dr.

Rese- och traktamentspenningar.

9:o. Jemväl förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar har, med bifall till hvad Eders Kongl. Maj:t i afseende derå föreslagit, blifvit af Riksdagen förhöjdt med 4,500 R:dr eller från 1,500 R:dr till 6,000 R:dr.

10:o Öfriga under Sjunde Hufvudtiteln uppförda *ordinarie* anslag äro uppförda till enahanda belopp, som vid sistlidne riksdag bestämdes; dock att till jemnande af Hufvudtitelns slutsumma förslagsanslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m., som för närvarande utgör 18,580 R:dr 79 öre, blifvit upptaget till 18,596

R:dr 94 öre. Kommande, i följd af Riksdagens nu anmälda beslut, Hufvudtitelns ordinarie anslag att uppgå till 6,578,900 R:dr eller 52,600 R:dr mindre än nuvarande Riks-stat upptager.

11:o. För fullbordande under år 1870 af jordebokskontorets arbeten med granskning af ränteförvandlingsuträkningarne anvisade sista Riksdag ett extra anslag af 24,700 R:dr. Enligt hvad nu blifvit meddeladt, hade Kammar-kollegium uti underdånig skrifvelse den 26 nästlidne November, jemte anmälan att anledning icke vore att betvifla, det granskningen af berörda uträkningar skulle vara till slut bragt inom utgången af innevarande år, tillika redogjort för de åtgärder, som för jordeboksarbetets afslutande derefter återstodo; varande af Kammar-kollegium vidare anfördt, att, oaktadt dessa återstående arbeten voro af mera omfattande beskaffenhet, än att de kunde af Kollegii tjenstemän i provinskontoren verkställas, Kollegium likväl icke ansett nödvändigt att ett särskildt jordebokskontor för tiden efter år 1870 bibehölles, utan vore fortfarande af den i underdåniga skrifvelsen den 30 Oktober 1868 uttalade tanke, att granskningsgöromålen kunde och borde bringas i närmare förbindelse med Kollegium och dess provinskontor, hvarigenom de medel, tillsammans 6,700 R:dr, som årligen utgingo till arvode åt en chef för jordebokskontoret och en särskildt dervid anställd notarie, kunde inbesparas. Anslag af allmänna medel skulle således icke tagas i anspråk för andra än dem, som funne sysselsättning med den egentliga granskningen af de inkomna förslagen och med upprättandet af de nya jordeböckerna, och Kollegium ville anse möjligt, att för hvarje afdelning, der sådant verkställdes, kostnaden i medeltal nedsattes ända till 3,500 R:dr, dervid Kollegium för den, som förestode arbetet, beräknat ett belopp, som motsvarade den lägre kammarförvandtlönen inom Kollegium, eller 2,500 R:dr, och för den eller dem, som vore honom till biträde 1,000 R:dr, hvilka belopp dock borde med hänseende till förekommande omständigheter kunna få annorlunda emellan de tjenstgörande fördelas, endast att anslaget på det hela ej blefve öfverskridet. Kollegium, som af anförda skäl för det närvarande ansett sig icke böra ifrågasätta beviljandet af större anslag än som kräfdes för det antal afdelningar af fyra, hvarpå arbetet inom jordebokskontoret nu fortginge eller, efter ofvanomförmälda beräkning 14,000 R:dr, med tillägg af 1,000 R:dr för bekostande af nödigt renskrifningsarbete, hade alltså anhållit, att Eders Kongl. Maj:t täcktes af Riksdagen äska 15,000 R:dr att under år 1871 för *granskning* inom Kollegium af *nya jordeböcker* användas, på sätt Eders Kongl. Maj:t kunde i näder pröfva lämpligt närmare bestämma.

Jemte förklarande att det inom Kammar-kollegium inrättade jordebokskontoret skall med utgången af innevarande år upphöra, och de nämnda kontor tillhörande göromål derefter ordnas på sätt Kollegium föreslagit, har Eders Kongl.

Maj:t nu äskat anvisande af ett extra anslag å 15,000 R:dr att under år 1871 för berörda ändamål användas; och har med bifall härtill Riksdagen till granskning inom Kammar-kollegium af nya jordeböcker för år 1871 anvisat ett extra anslag af 15,000 R:dr.

12:o. I afseende å kolonien *S:t Barthelemy*, hvars förvaltning fortfarande påkallar bidrag från moderlandet, har Eders Kongl. Maj:t funnit godt hos Riksdagen begära, att det förslagsanslag af 25,000 R:dr, som för år 1870 finnes å extra stat anvisadt såsom bidrag till bestridande af koloniens förvaltningskostnader, må jemväl för år 1871 varda på enahanda sätt anvisadt.

Denna nådiga framställning har Riksdagen bifallit.

13:o. Slutligen har Riksdagen i öfverensstämmelse med Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda nådiga förslag, till fullbordande af *landshöfdingeresidensbyggnaden i Carlstad* anvisat ett belopp af 65,000 R:dr, att under år 1871 å extra stat utgå.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 9 Maj 1870.

Tab. Litt. A.
Riks-statens Sjunde Hufvudtitel.

	Förslagsanslag.												Summa Riksmünt.
	Penningar.		Indelt ränta och ersättning för indrag- na räntor.		Indelt ti- onde och ersätt- ning för indragna tionde- anslag.		Oindelt spanmål.						
							Mått.		Värde för- slagsvis å 2 R:dr 10 öre kubik- foten.				
	R:dr	ö.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	Kbf.	k.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	
Finans-departementet.													
Departementschefen	17,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17,000	—	
Departementets Expedition	38,200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	38,200	—	
Kammar-kollegium	117,450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	117,450	—	
Statskontoret med kronomagasinerna samt vågstaten i Falun	107,105	—	—	—	—	—	113	4	238	14	107,343	14	
Stämpelpappers-omkostnader, <i>För- slagsanslag</i>	164,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	164,000	—	
Mynt- och Kontrollverken:													
Löningar 18,700: —													
Till myntverkets drift och underhåll, <i>Reserv:anslag</i> 12,000: —	30,700	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30,700	—	
Omkostnader för Kontrollverket, <i>För- slagsanslag</i> :													
Nuvarande beloppet. . . 3,450: —													
Tillkommer förhöjning . . 1,950: —	5,400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,400	—	
Kammarrätten	126,426	94	—	—	—	—	—	—	—	—	126,426	94	
Öfverintendents-embetet	25,400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25,400	—	
Postverket, kontanta anslaget, <i>för- slagsvis</i> beräknadt att af post- medlen direkte utgå:													
Penningar:													
Nuvarande belop- pet . . . 2,250,000: —													
Afgå. . . . 50,000: — 2,200,000: —													
Bibehållna indelningar och ersättning för in- dragna sådana 34: —	2,200,000	—	34	—	—	—	—	—	—	—	2,200,034	—	
Transport	2,831,681	94	34	—	—	—	113	4	238	14	2,831,954	8	

	Förslagsanslag.												Summa Riksmünt.
	Penningar.		Indelt ränta och ersättning för indrag- na räntor.		Indelt ti- onde och ersätt- ning för indragna tionde- anslag.		Oindelt spanmål.						
							Mått.	Värde för- slagsvis å 2 R:dr 10 öre kubik- foten.					
	R:dr	ö.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	Kbf.	k.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	
Transport	2,831,681	94	34	—	—	—	113	4	238	14	2,831,954	8	
Tullverket, <i>förslagsanslag</i> att af tull- medlen direkte utgå: Nuvarande beloppet 1,997,000: — <i>Afgå</i> 7,000: —	1,990,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,990,000	—	
Ersättning till städerna för mistad tolag, <i>Förslagsanslag</i>	1,040,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,040,000	—	
Skogsväsendet (af kontanta beloppet 90,000 R:dr såsom <i>Reservations- anslag</i>): Penningar, såsom i 1870 års Riks- stat 337,678: 06 Bibehållna indelningar och ersättning för in- dragna sådana 900: —	337,678	6	900	—	—	—	—	—	—	—	338,578	6	
Till belöningar för rofdjurs dödande, <i>Förslagsanslag</i>	12,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12,000	—	
Lyshållning m. fl. utgifter för Kro- nans publika hus i Stockholm, <i>Förslagsanslag</i> : Nuvarande beloppet . . . 15,500: — <i>Tillkommer</i> , förhöjning . . . 2,500: —	18,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18,000	—	
Byggnader och reparationer i Stock- holm, <i>Reservationsanslag</i>	50,600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50,600	—	
Byggnader och reparationer i lands- orterna, <i>Reservationsanslag</i>	70,300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	70,300	—	
Städers friheter, <i>Förslagsanslag</i> : Penningar: Nuvarande belop- pet 23,721: 29 <i>Afgå</i> 2,000: —	21,721	29	—	—	—	—	—	—	—	—	21,721	29	
Transport	6,350,260	—	934	—	—	—	113	4	238	14	6,351,432	14	

	Förslagsanslag.												Summa Riksmünt.
	Penningar.		Indelt ränta och ersättning för indrag- na räntor.	Indelt ti- onde och ersätt- ning för indragna tionde- anslag.	Oindelt spanmål.								
					Mått.	Värde för- slagsvis å 2 R:dr 10 öre kubik- foten.							
	R:dr	ö.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	Kbf.	k.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	
Transport	6,350,260	—	934	—	—	—	113	4	238	14	6,351,432	14	
Bibehållna indelningar och ersätt- ning för indragna sådana:													
Ränta	21,324	52.											
Tionde	754	95.											
Oindelt spanmål, såsom i 1870 års Riks-stat .	1,070	16.											
Transportkostnader för statsverkets bergseffekter, <i>Förslagsanslag</i> . . .	21,721	29	21,324	52	754	95	509	6	1,070	16	44,870	92	
Observations- och uppbörds-procen- ter m. m. <i>Förslagsanslag</i> :	3,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,000	—	
Penningar:													
Nuvarande belop- pet	15,000	—											
Afgå	5,066	15	9,933	85.									
Ersättning för till statsver- ket indragen tionde . . .	9,933	85	—	—	66	15	—	—	—	—	10,000	—	
Mantalsskrifningsprovision, <i>Förslags- anslag</i>	19,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19,500	—	
Restitutioner, <i>Förslagsanslag</i>	15,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15,000	—	
Uppköp af ved för Wisby s. k. krono- kalkugn, <i>Förslagsanslag</i> :													
Nuvarande beloppet . . .	1,500	—											
Tillkommer, förhöjning . .	2,500	—									4,000	—	
Rese- och traktamentspenningar, <i>För- slagsanslag</i> :													
Nuvarande belopp . . .	1,500	—											
Tillkommer, förhöjning .	4,500	—									6,000	—	
Transport	6,429,415	14	22,258	52	821	10	623	—	1,308	30	6,453,803	6	

	Förslagsanslag.												Summa Riksmünt.
	Penningar.		Indelt ränta och ersättning för indrag- na räntor.		Indelt ti- onde och ersätt- ning för indragna tionde- anslag.		Oindelt spanmål.						
							Mått.	Värde för- slagsvis å 2 R:dr 10 öre kubik- foten.					
	R:dr	ö.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	Kbf.	k.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	
Transport	6,429,415	14	22,258	52	821	10	623	—	1,308	30	6,453,803	6	
Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., <i>Förslagsanslag</i> :													
Nuvarande beloppet 18,580: 79.													
<i>Tillkommer</i> , för jemnande af Hufvudtitelns slut- summa 16: 15.	18,596	94	—	—	—	—	—	—	—	—	18,596	94	
Extra utgifter, <i>Reservationsanslag</i> . .	46,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,500	—	
Kongl. Theatern	60,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60,000	—	
Summa	6,554,512	8	22,258	52	821	10	623	—	1,308	30	6,578,900	—	

Tab. Litt. B.

Extra statsregleringsanslag under Sjunde Hufvudtiteln.

	Riks- mynt.	
	R:dr	ö.
<i>Kammar-kollegium:</i>		
För granskning af nya jordeböcker.	15,000	—
<i>Skogsväsendet:</i>		
Till skogsinstitutet.	13,100	—
<i>Kolonien St Barthelémy:</i>		
Bidrag till koloniens förvaltningskostnader, <i>Förslagsanslag</i> . . .	25,000	—
<i>Byggnader:</i>		
Till fullbordande af landshöfdingeresidensbyggnaden i Carlstad .	65,000	—
Summa	118,100	—